

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

IV. Iac. Sadol. Card. Alexand. Farnesio S.R.E. Cardinali S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

hoc tempore in amplificanda generis ac familiae suae dignitate summus Pontifex adhibuit, eandem ad religionem Dei rectius grandam, sanctosque mores in sacerdotum ordine reuocandam quemadmodum quidem initio agere aggressus est, usque ad praestantissimi operis affectum adhibuerit. Quod mihi sane videatur diuturnae consultationis, sed magni animi & parati fore negotium. Ut enim naus aduersus vim & metum impendentis temporis duabus anchoris religari solet, quarum maior altera dicitur, altera minor: sic vos maiore anchora fortunarum vestrae in ipso Deo iacta atque firmata, ab omnibus tempestatibus atque muniti, secundos semper cursus tenebitis. Sed ego interea qui ad ista progrediar, quasi verò aut virtus vobis desit, aut consilium: quod utrunque in vobis cernitur abundare. Illud memini Farnesii amplissime, ut & vobis gratuler, quod equidem libentissimè facio, & optem vestris secundis rebus perpetuitatem: quod semper animo amicissimo sum facturus. Vale. Carpentorae die 10. Cal. Decemb. M. D. XXXVIII.

IV.

IAC. SADOL. CARD. ALEXAND. FARNESII S. R. E. Cardinalis S. P. D.

ET si aliquanto antè idem cognoueram ex literis meorum carae Bembi summi viri dignitate & praestantissimo erga eius Pontificis Maximi beneficio scripsisti: tamen omnia illa tuae litterae mihi vberiora, laetioraque fecerunt, cum essent abs te ipso scripta qui autor etiam tam praestanti operis extitisses. Scito enim non certiores esse factos, maximè insignem atque egregiam in illo operando, operam tuam, auctoritatemque fuisse. Quod etsi tu liberalitati, nobilitati virtutisque tuae praecipue tribuisti: quo his initiis, & virtuti fundamentis tua in posterum praecellens dignitas in immensum quasi cresceret, tamen quoniam eius beneficii magna pars ad me ipsum peruenit, qui pro homine amicissimo, & fratre: na mihi necessitudine coniuncto, amplius etiam quam pro me ipso egissem, & vehementius laboraui: sic habeto, maximas me tibi pro eo & agere & debere gratias, neque ex multis officiis, quae tua mihi insita in animo & in memoria sunt, vllum me habere cui iustius & libentius me obligatum esse confitear, quam tibi ipsum, per quod, in Bembi mei honore me non mediocriter esse ornatum intelligo. Verum in his tua tibi virtus & liberalitas genium, etiam si minus gratiam nos referre poterimus, qui nemo quidem sumus alacres, sed parum valemus opibus, maximam fiduciam & verissimam animi voluptatis, & singularis laudis affectum.

nos certe id agemus, quod est gratorum hominum, ut beneficia vestra memoria & prädicatione nostra, pioq; animo semper prosequamur. In quo cum ego neque erga te, neque erga summum Pontificem facere satis animo & cupiditati meae possim, rogo te amplissime atque ornatissime Farnesi, atq; omnibus precibus vehementer oro, ut tu meam vicem Pontifici agas gratias: quantum me ille sibi hoc nouo munere deuinxerit, quem tot iam vicibus habuerat antè obstrictum, explices & exponas facundia tua: quando ad magnitudinem rei mea vox satis virium non habet. Quod abs te gratissimum mihi, & simile futurum est tuorum ornamentum. Polus tuus, vir fortissimi animi, virtutisque non eximie solum, verum etiam admirabilis, (quod ipse & alias sepe, & nunc cum maxime, in hac iniquitate fortuna, acerbisque suorum euentibus declarauit) summa mea cum voluptate nunc est Carpentoracti. Itaque ab omnibus colitur, & in honore habetur, ut non hominem nostri temporis, sed quasi de caelo demissum, aut ab antiquitate nobis redditum, videantur intueri. Tanta est is sapientia, modestia, humanitate, religione: quod quidem etiam in gloriam vestri nominis cedit: cum videantur hęc nationes, cuiusmodi vos viros ad sedis Apostolicę gubernacula acciendos esse putauerint. Sed hæc notiora sunt, quam ut noua commemoratione indigeant. Tu valebis Farnesi optime, & nos gratia ac pacis tuo tuebere. Vale. Carpentoracti, Calend. Maij, M.DXXXIX.

V.

IAC. SADOLETVS CARD. ALEXANDRO
Farnesio S. R. E. Card. S. P. D.

Tuus subito discessus, & festinatio Romam perueniendi fecit, ut quod maxime cupiebam, atq; optabam videre te & alloqui, id mihi fuerit ereptum: tamen iudico te quicquam nisi bona adductum ratione fecisse: quod vel pietas tua erga tuos, vel desiderium rerum vrbianarum, quod sæpe ætate iam prouectis, necdum adolescentibus, magnum calcar affert: vel forte Pontificis imperium & voluntas appropere te coegit. Tamen in expectatione maxima tui videndi & complectendi cum essem, quod mea spes frustrata est, non possum non colere. Qui si tuo inductus nuntio non fuisset, quo me Carpentoracti subsistere, & tibi hospitium parere iussisti: obuiam certe tibi Auenionem processissem: & si non omnem, at aliquam tamen partem cepissem spectare voluptatis. Nam & conspectus tuus mihi iucundissimus, & mea tibi obseruantia (ut arbitror) non ingrata exitisset. Nunc cum neq; hic, neque alibi conspiciere te poterim, measq; tecum rationes

